

ДІЛО

ЧИЗА: Видавничя Спілка „Діло“.

На членській осаді: д-р Василь Паневіс.

Виходить що-дня рано
крім понеділків.РЕДАЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 18., II. поверх.

Кonto пошт. № 26.726.

Адреса тел.: „Діло—Львів“.

Число телефону 261.

Рукописів
редакції не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:	
місячно	270 К.
четвертично	8—
піврічно	16—
цілорічно	32—
у Львові (без доставки):	
місячно	240 К.
четвертично	7—
піврічно	14—
цілорічно	28—
За зміну адреси	
платить ся 50 с.	

Ціна оголошень:

Стрічка пептова, дощечка—
стірка 40, в підсіданні 60, в
опоштіках 80 с. в редакційній
часті І К. Повідомлення про
відчайдія заручни 150.
Некрологи стрічка І К.Стандартоголосен за окремою
умовою.Одні примірник коштує
у Львові 10 с.
на провінції 12 с.

Українська часопись на занятій Волині.

Львів 26. червня 1917

Наспідо до ніс перше число „Рідного Слов“а“, української „народної часописи“ видаваної в Білій на Волині, занятій німецькими військами. „Рідне Слово“ ставить головним своїм завданням: працювати над освідченням української людності на Волині, інформувати її про події на російській Україні, авішати про сучасний стан Підлясія і Холмщини; не меншу вагу бажає вони звернати на життя українського села на Волині і його потреби.

Шмат волинської землі, занятий тепер німецькими військами, себто Підлісі і часті Холмщини, заселений головно українською людністю: число юдівського і польського населення тут дуже мале. Як погранична область, до якої підносилася свєте право Польща і Москва, була ся части Волині тереном політичної і конфесійної боротьби за послідні десятки літ. Українських унітів старалося навернити на православну віру давнє царське правительство, а перед такою можливістю ратували унітів польські священики, навертаючи їх на латинство, а за тим—до Польщі. Католицизм зідентифікувало і тут польське духовенство в польськості, а сфера польських впливів почала поширятися і на сю землю.

Такі відносини в деякім змінилися з приходом німецьких війск. Німецька управа занятого Підлісі і Холмщини мало пособляла зростанню польських впливів, за те стала насаджувати скрізь по країні російське шкільництво. Число російських шкіл згодом зростало ширась більше—так, що нині воно стало—як на восени відносини у виселений області—доволі високе, доходячи до сорока! Науку в школах, розуміння ся, ведено виключно у російській мові, подавали учителі юдівської народності, що вчера ще присвячувалися іншому званню. Таким робом українська людність під німецьким володінням дісталася для своїх дітей обов'язкову російську школу. Мотиви для такої діяльності німецьких окупантів властій шукати треба в бажанію Німеччини, довести до добрих сусідських зносин з давною Росією.

Прийшла російська революція, а з нею національне визволене Україні, якого одним з наслідків є розвиток українського шкільництва на українських землях по тім бою боєвого фронту. В областях, заселених Українцями, сумежних з фронтовою лінією, положених по сім і тім більшій Підляські школи добула собі право горожанства; адже і в Ковельщині та Володимирщині з починком і завдяки праці українського стрілецтва до недавна виростали українські школи одна по другій, поки після усунення відті стрілецьких комісаріятів не перейшли вони під управу польських інспекторів. Тільки в частях Підлісі і Холмщини, що оставали під німецькою окупацією, ще недавно тому розширялася російська школа. Що жно поспіліні тижні принесли тут діякі зміну у відношенні німецької військової управи до українства. А саме німецькі власти воєнні дозволили невеличкому гуртови Українських Стрільців, ворганізованому у себе, ма просвітно-добродійну діяльність серед українського населення тої часті Волині, що занята Німеччиною. Та діяльність вже може виказати ся гарними успіхами: національною у Стрільців своїх заступників перед воєнними властями, мілька давніх російських жілів замінило на у-

країнські, українська національна свідомість зростає, чого висловом хоч би потреба заснованої отсе часописів: „Рідного Слова“. Доброму ділу побажати-би, щоби стало обновою волинського українства.

По смерти
Ярослава Весоловського.

Krakів, 23. червня 1917.

Високоповажані! Редактори! Не можу, прочитавши про смерть Весоловського, не дати волі моїму душевному настрою, та бо дай перед Вами висказати мій жаль і смуток за для се втрати.

Відійшов від нас робітник з талантом на ниві, що небогато має орачів.

Я особисто стратив товариша щирого, що нераз в ріжки моментах житя порадив, розважив та давав надії. Незабудую до смерті о стані мені моя з ним і дарма панами подорож на Україну 1910 р. В його товаристві, при його віданні і вдачі, все гарне ставало ще гарнішим, а піднесли настрій, в який він умів усе твориство впровадити, цілій час не опускав нас.

Не дивуйтесь отже, Панове Редактори, що я—не маючи перед ким—перед Вами, про когоих знаю, що були їхнім найближчими—мою скріб висказую.

З високим поважанням Кавелюк.

Більшість для бюджету
запевнена

Oesterreichische Morgenzeitung* доносить під заточ. 26. с. ж.:

Піденнославянський клуб ухвалив вчера голосувати за бюджетовою провізорією. Крім того будуть голосувати за бюджетом німецький союз, християнсько-супільні, Поляки, Ромуни і часті Італійці. Українці ще не рішили ся, але імовірно вони пристануть до більшості. В опозиції остануть тільки Чехи, тирольські Італійці і соціальні демократи.

Кабінет Венізельоса.

ПАРИЖ. Аг. Абас доносить з Атен: Президент міністрів Зайїдлер заявив королеві бажані вручити Їйому димісію кабінету. По нараді в Іоопаріїм король згодив ся на те, щоби поручити Венізельосові утворене нового кабінету.

Державна Рада.

(Телеграма ц. к. Кореспонденційного Бюро).

Відень, 26 червня 1917.

На минішнім засіданні Палати посадів президент міністрів Зайїдлер представив Палаті новий кабінет, після чого заявив, що продовження посолських мандатів, вибір делегацій і полагодження предложення про податок від возникших висків. Адміністраційні справи буде правительство вести в дусі найбільшої безсторонності. Буде поно дбати про те, щоби розвести опіку над людністю; особливу увагу присвятити правительству справі виживлення людності. Коли кабінет утворить політичні передумови для пізнішої ширшої діяльності парламенту, тоді уступити дефінітивному правительству. Вкінці президент міністрів просив Палату послів, щоби попирада Його діяльність.

Управитель міністерства скарбу предложив проскт закону про податок від воєнних приходів.

Палата приступила до другого читання бюджетової провізорії, президент установив референтом і Штайнендером та він, щоби від-

була ся тільки одна дебата загальна і спеціальна та, щоби час промов обмежити на пів години. Вислови ся принять.

Референт і Штайнендер забирає голос.

По п. Штайнендером проводив в дискусії над бюджетовою провізорією управлятель міністерства скарбу шеф секції Віммер. Годиться на обмежене бюджетової провізорії до чотирох місяців і обмежене кредитового уповноваження до шести місяців, тому що треба приняти, що ся сума вистане під час чотирох слідуючих місяців. Шо-до зайвіовані більші акції в користь державних функціонарів зайвіють міністер, що правительство є сидом, в якім тяжким положенію находиться більша частина державних функціонарів. Питане помочи для них мусить бути подібно розслідане. Правительство мусить щаджувати, мимо сього однаке на підлітка і розвії нашої продукції мусить ся найти гроші за всю ціну. В осені буде можливе предложение бюджету. Міністер стверджує добрі вислід шестої весною позички, яка доходить до суми 5 міліардів.

П. Кость Левицький домагається, щоби також представника українського народу покликано до Коронної ради, щоби для сидної Галичини іменовано належника української народності, а урядників польських застулено українськими. Врешті домагається ся бесідник утворення окремої централі для господарської відбудови східної Галичини.

З дійснене вінешпольських анексійних планів було би можливе тільки по трупах Українців (оплески на укр. лавах). Український народ, якого національну територію поділено між три адміністраційні одиниці, домагається зединення всіх українських областей в рамках австрійського державного союза і признання національної територіальної автономії, опертой на демократичні основи. Українці все стояли сильно при Австрії.

Пос. Станек заявляє, що тому що системи кабінету Кляма, поганяючи на гегемонії меншості, новий урядничий кабінет не усунув, чеський союз не може узваленем бюджетової провізорії підпірати теперішнього правительства.

Пос. Галльєр заявляє, що в останній час поширювало поголоски звернені проти Поляків і піднесені закиди, які вимагають рішучого відпера. Бесідник мусить повести слухачів у глубину нужд краю, спричиненої правительством, яке помукало себе досить сильно до слабої й не мало віддані охоронити населене.

Коли Галичину визволено від неприятеля, край різнявся купі згариці. Зainteresовані правительство гр. Штірка для Галичини, яка поганяла тільки жерга для держави, поганяли на тім, що два міністри відбули автомобілями 24 годину подорож, щоби оглянути поля боїв. Відповіді до цього були заряджені правительства. Край піддано військовій управі.

Дух Меттерніха—здати ся—знов обудився. Замість відбудувати, далі нищено, народ дає матеріально і морально гнетено. Правительство не адобуло ся навіть на енергічне протидіяне пошесні недугам.

Поляки не прийшли до палати як жебраки, вони не потребують ні милосердя ні співчуття, яке місто Відень виявило супроти знищеної Східної Пруссії І Семигороду—Поляки домагають ся сповнені належних ім прав.

Більша частина дотеперішніх видатків на Галичину не була ужита на усунене господарських шкіл, ходило тільки о зачети й гарантії відшкодування за воєнні чини. Бесідник вказує на нервізм чинить в порівнянні з іншими країнами і на реквізити в Галичині, закидуючи австрійському правительству нездарність, що не могло оперти ся становищу Угорщини, після якого кожда держава мас за себе платити воєнні шкоди.

Вкінці заявив бесідник: через десятки літ буде польське коло підпорюю держави й правительства. Коли коло змінило в останній час становище, то опозиція не відносить ся до держави, тільки була вона природним протестом.

проти, системи правління, яка була небезпечна для самої Австрії.

Може зміна становища кола причинити ся до очищення політичної атмосфери в Австрії, а тим самим віддасть Австрії дорогоцінну прислугу. Нехай сі виводи будуть відповідю на ріжні поголоски і закиди. Передовсім бажав би бесідник підчеркнути, що польське коло не постулює шукати у інших, хоча не знати як по важких партій, помочи супроти короні.

П. Прашек заявляє, що процес проти Крамаржа уважають Чехи процесом проти чеського народу. Було обов'язком правління відсторонити внесене о амністію.

П. Корощець заявляє, що південні Словенії почивають себе приневоленими голосувати за бюджетовою провізорією, однаке мусять додати торжественну заяву, що останні неподільно в боротьбі о свободу й право рішення про свою південноСловенську вітчину.

Коло год. 8. вечором замкнено дискусію.

По промовах генеральних бесідників прийнято бюджетою провізорію в другому читанні 292 голосами проти 150.

Далі переведено вибори до ріжніх комісій.

У відповіді на запитане послів Тертиля і тов в справі повороту з Росії галицьких залишників і цізильних полонених, відповідь предводитель зробить усе, щоби спричинити у правління відповідні кроки. Остаточний відповідь складе сама залежить однаке від російського правління.

Слідуєше засідане в середу в 11. год. перед полуноччю.

Серед внесених інтерпеляцій і внесень находиться між іншими: п. п. Лукашевича в справі відбудови Галичини, Загайкевича в справі дозволу на письменне порозуміння з родинами евакуованих, Левицького й Олесницького в справі підняття судового поступування в цілі зргабілітования кількох осіб засуджених на смерть і ін.

В справі української торговельної школи.

Львів, 25. червня 1917.

Кураторія торговельної школи тов. «Промсіта» у Львові, рішила на своєму засіданні дня 18. мая 1917 на внесене Краєвого тов. господарського «Сільський Господар» у Львові осідь:

Відпоручники товариства і члени кураторії «Торговельної Школи» товариства «Промсіта», оцінюючи вповні значене фахової торговельної школи для економічного розвою українського народу, заявляють готовість і на дальнє підпомагати морально і матеріально Торговельну школу товариства «Промсіта», якщо се товариство подбає, щоби як провід сеї школи так і обсада учительськими силами давали запоруку, що школа буде могти сповідити своє завдане супроти української суспільності і організації та одержати право прилюдності.

Ю. Стрижавський.

23

ПІД КРИЛАМИ ЦЕРКОВІ.

Венце жиця, панове! — кричав понад сию і водив свою панну швидкою ласкою, то диким мазовшанином, то ніжно — улестливим моловеном.

Дехто почав прощати ся. За ним другі, треті...

Шимшон Бліндерман не знає, що почати; вдарили марша, то накликати собі біду від па Бржецінського, — адже він тепер, по вече, не спустить; гррати далі мазура — то загубити певний зарібок від одієджаючих. Становище!...

А мазур йде, аж горить, нікто нічого не тямить, а, знай, справляє своє найважливіше на світі діло.

Тим часом почав прощати ся й сам отець благочинний.

О! — склав собі Шимшон Бліндерман, і мазуровій голові його заманячилі згуки маршу. Тепер Йому нічого не відійде й запеклій пан Бржецінський, що? Не заграти марша на відізд панові благочинному? І як тільки благочинний, обережно минаючи танцюючі пари, наблизився до передпокою. Шимшон Бліндерман моргнув своїм оркестром, і мазур змінився маршем, що дякі, найбільш танцюристи, й не стямili ся.

А, сто дзяблуп! — поставив ся пан Бржецінський, але оркестра під тант маршу заспівала відізд витальні приспіви, так зване «на дзін добрий».

У виконанію тої ухвали порішено для придбання відповідних учительських сил, розписати конкурс на управителя і учителів тої школи, бо ц. к. міністер, як услідя прилюдності, вимагає постійних сил учительських, та щоби придбати для неї відповідних учеників і учениць, порішено з початком шкільного року 1917/18 за весги приготовляючу клясу, а учні винайти наручніше положену хату для школи.

Переведене тих ухвал вимагає значніших грошових засобів. Доси на утримане школи складалися з головні українські товариства країв у Львові та державна підмога. З огляду на велику вагу тої школи для виховання урядничих нарибку в наших фінансових і торговельних підприємствах, рішено звернути ся також до наших провінціональних інституцій і запросити їх до участі в веденні торговельної школи.

Після дотеперішніх постанов заступство в кураторії школи має інституцію, що причиняє до її додержання «всюю бодай 500 К річно.

Надімо ся, що усі більші наші провінціональні інституції приступлять в тім характері до кураторії, а менші відповідно до своїх сил і спроможності підігрінуть її своїми датками.

В кінці звертаємося з горячим зазивом, щоби наші інституції піднамагали убиту, а о хочу до економічної праці молодіжі давали її також через наділені стипендіями і відпустками нагоду до набуття фахового образовання.

Школа зі своєї сторони постарається познайомити повірену її молодіжі з найновішими добутками теорії і практики та підготувати її як найкраще до праці на економічній нівні на шого життя, праці так погрібної для відбудови внищеної війною нашої часті України. — За Кураторію: о. Т. Лежогубський, Д. Коренець.

ПРОСИМО при вміні адреси **конечно**

- 1) надіслати 50 с. за переведене змінні
- 2) подати побіч нової і стару адресу.

Адміністрація «ДІЛА».

НОВИНКИ.

Львів, 26 червня 1917.

— Весняна позичка і фонд для сиріт. П. Марія Банах, учит. в Миклашові і родина о. Вол. Ганницького з Рудна жертвували на фонд ім. митрополита А. Шептицького для українських сиріт облігацій воєнної позички по 100 К. Отсей новий спосіб збільшування сирітського фонду подаємо до відома українського загалу в тій надії, що многі будуть охотно наслідувати висше згаданих ласкавих жертвовавців. Нарід наш віддав державі при всіх шести позичках дуже значні гроші і одержав за се облігації; для того, щоби не розпоряджав відповідною готівкою,

Пан скаржинецький*) добрий пан!
Пан скаржинський щедрий пан!
А хто того не знає? А хто те не відає?
У них збіжка графський лан.
В них червонців повний дзбан.
І Шимшон їх витас і марша цього грас!

А, сто дзяблуп, юж зачелі своє фігле, — гнівав ся пан Бржецінський, та нічого Йому не помогло: за «скаржинецьким» пішов «неймівірівський», за ним «подорожанський», за бородянським «молочівський» і Шимшон Бліндерман, віддаючи карбованці, мріяв про те, як він з оркестрою хутко хутко вже розліяється в садку, в траві, і захопе аж до обіду.

Але ще одна праця; по відізді далікіх гостей, в шестій чи семій годині ранку, коли осталися вже «самі свої», старі батьки та матушки проходжають ся кадриля, а та Й ста ровинне ляєніс піде в хід.

А диви, Ладику, як татуньо вихиляють реаванса перед тіткою Ірою — жартус отець Кость; — не втнеш так, а йбо не втнеш! Або дядько Володимир, хе хе! Нівроку, нівроку, дядюшка! Браво, воїнинин! А тітка Таня: ой-ой! Га? Чим не аристократка? Хоч зараз на баль до Ларінх...

Нарешті, відізд близьких сусідів з винаванем «дишльового» і — традиційний дубновецький родинний чай; вражін, разоми про те, хто з дам був вбраний до лиця, а хто ні, хто до кого лиця ся, хто як танцює, спрятно чи ні, хто як співає, хто що цікавого скъяв, хто дужий мілій, а хто дивить ся «букою» і, на прикінці, безапеляційна постанова тітки Тані, що з паночок найінтереснішою була лево

зволить жертвувати на фонд для сиріт дотичну облігашію державної позички, а сам способом причинити ся також в значній мірі до скоршого відіїснення сеї важної гуманітарної і суспільної акції. Загальний стан фонду виносила з нижнім днем 207.365.99 К. — З комітет: в заст. о. В. Лішинськ.

— Святочне отворене українського захисту в Камінці стр., загальні збори Комітету і концерт в честь Тараса Шевченка відбудеться не дін 1. липня с. р., а 8. липня с. р. в такім же порядку і часі.

— Громади ходорівського судового округа вже від кількох тижнів не дистають муки, а сам Ходорів не має хліба, хоч повітовий магазин забіж в Ходорові повний. При реквізіції збіжка, надвишки із зменшена денна раші з 300 гр. на 250 гр. на голову, назбиралось в тім магазині аж 6 вагонів збіжка. Та комісіонер дистав заказ мелення сего збіжка для повіту, а на тодішній відставлених кудись 4 вагонів. Але і оставші 2 вагони довго в Ходорові місце не загріли. Бо 20. с. м. дістав комісіонер в Ходорові телеграму, в котрій галицька філія В. о. а. приказує Йому відставити дальших 2 вагони млинкови «х», а 4½ мільйони «у» і то «wszyniek zgody c. k. starostwa w Bibrce». Муки із сего збіжка мешканці ходорівщини — як до тепер — не побачуть і вдоволяти муться 20 процентами усого запотребовання в формі кукурудзяної муки, пшона і пшено фасолі, бо стільки такої поживи дистають від 15. с. м. громади Ходорівщини по шломісячній перерві.

пан управитель ц. к. староства в Бібрці не відчуває, бо хоча не оре і не сіє, муки не купує, а все пшеничного хліба і булки має доволі...

— Українське креспанденційне бюро Червоного Хреста у Львові, Блакарська ч. 9, просить отсім Вс. оо. духовних, ласкаво позібомити інтересованих, що: ново засноване українське бюро, полагоджує дуже радо креспанденцію з жовнірами в полоні і з жовнірами в полі. На покрите видатків адміністраційних просить ся конче посилати якийсь грошевий даток.

— Курс науки української мови буде відбувається безплатно для тих учениць народних шкіл, що в них не учать української мови, а котрі то учениці бажали би перейти по вакаціях до класів II, III, або IV. народної школи, або до I. класів виділової школи з українським викладовим язиком. Зголосувати ся при вул. Скарбівській ч. 26. I. поверх.

1-3

— Музичні пописи. Попис концесіонованої школи музичні гри на фортепіані і цитрі Й. Павла Вигнанського відбудеться в пятницю дня 29. червня 1917 о год. пів до 5 о попілудні у власнім мешканні Ринок ч. 34. II. поверх. Програма служить за карту вступу. Ціна програми 1 К. Доход в попису призначений для бідних студентів. — Вписи на рік 1917/18 розпочнуться 27. серпня 1917. — Попис учениць і учеників концеп. школи гри на фортепіані і цитрі Іда Гоні Данек відбудеться в пятницю дня 29. с. м.

пільська Валя, а з паничів «етот вот... малоросетт».

Лиш в девятирідній ранку дім, шкільний клас та клуня заспівають мергів, солодким після весолошів сном.

Але в класі — закин то отець Кость дав спокій, київський дядюшка аж почав сваритися:

— Що вам, попам, трий — грава всю! А в мене служба, ввечері треба на вогзах, шлунич в поїзді, а завтра — в присутстві. Е, що ви, попи, анасті!

— Ну, та йдіть в попи, дядюшка; вже скінчили семінарію, маєте повне право.

— Нет прізвания.

— Еге, призвания — не втаває отець Кость — а Купецький, а Семадені, а Шато тоді, як без дядюшок? Тож верблюдови лекіє сквозь ігольнечес пух, ніж дядюші три дні не бачти занесонеток.

— От, чоловек! — сміяє ся вже й дядушка;

— і то видумаст же Бог знаєш чо!

— А, йбо, правда — хобізна отець Кость — але вже не можуть витримати, ввечері збиратися ся до Київа. Кажуть, «в присутстві, знаєте лі, на службу».

А Раї вже сніла ся синя чумарка, ловний вус, а душа сніела слідом за Павелком:

Моя милована,
Часом як жартлива,
Почне щебетати, щебетати,
Співати.

Аж на третій день на дідуньовім святі, після півного обіду, завернулися коло дубиновецької стайні фурманні Поділя, Волині й Київщини.

*) «Скаржинецький» синещник з села Скаржинець.

о годині 10. рано в сали Товариства Музично-го, вул. Хорушина.

— Проміній, Гриць Стешук, дес. У.С.С. одержав д. 20. червня с. р. у львівському університеті степень доктора права.

З Самбірщиною

Нам пишуть:

Житє економічне в самбірському повіті за-вміло лише на час інвазії російської. Повіті Товариства кредиторів, торговельно про-мислові, як „Народний Дім“, „Добробут“, Українська Ризниця, Спілка господарсько торго-вельної та філія „Сільського Господара“ в при-ходом наших війск відібрали на ново. Правда, що кредиторів Товариства обмежили свою ді-яльність на прийманні вкладок шахничих та сплату кредитів — як воно впрочім і всюди тепер водить ся — але не можна при тім не згадати про те, що „Народний Дім“ погореличив при IV та V. воєнній позичці, та що в тій нагоді інкасовано більше, як мілон корон, які від так передано до Земельного Банку у Львові. Люди мали сю вигоду, що кождий вкладчик йшов до своїх, які його розуміли, та радо ви-плачували відсотки від запавших купонів, коли навпаки, хто складав воєнну позичку в поль-ській міській каї, мусив ходити за відсотками від міської каї до поштової, від поштової до уряду податкового та з жалем і наріканням ви-сказував ся відтак, що гроши уміли брати усі, а відсотків не хоче никто платити. За се Това-риства торговельно промислові відповідають вловні задачі, яку на них війна накладає. Недавно 17. мая 1917 відбулися загальні збори Української Ризниці, де затверджені блянси за р. 1914/15 та 1915/15, в яких видно, що „Ризни-ця“ зовсім нормально розвивається, що не гро-зить їй ніжче фінансове лихі, єожа по інвазії знайдено „Ризницю“ в справді лихім стані.

Собіття однак і енергічна дирекція, в склад якої входять: об. Юліан Татомир, Іван Савицький, катехіт гімн. в Самборі та о. Володимир Петрик, парох з Бабині, упорядкували товариство так, що воно нині фінансово не предста-вляє ніякої грози, а назпаки при нових агентах, які заведено, має перед собою гарну будущість. Загальні Збори річили отворити п. и. українській Ризниці відділі блаватині, галантієві, панерові та книгарські, якого брак давав ся діймаючи відчувати Саборові і околіші.

Коли дадамо до сего в будуччині певно-го рода емуляцію вгаданого товариства з то-вариством „Достава“, та зважаючи, що на чолі української Ризниці в Раї надірні ста-нули люди праці, як Впр. о. пралат Мриц, об. Еміль Кормош, Петро Погорецький, Іван Татомир, Дмитро Гординський та п. радник суду Вас. Шербатов і канд. адв. Олекса Ріпецький, то маємо тим самим і певну запоруку гарного розвитку української Ризниці в Самборі.

Спілка господарсько торговельна, яка свій гарний розвиток завдячує майже виключно п. О

лексі Ріпецькому, провадила кілька агенцій. Най-більшою агенцією було викупно віджа з поло-вини громад повіта Самбірського для воєнного заведення збіжевого. 1½ мільйоновий оборот гро-шевий свідчить найліпше о великом вкладі пра-ці в вгадану галузь торговельну. Тимчасове ви-купно віджа виволить колись наше українське населене від жidівських визніків, бо сюди га-лузею торговлі занимали ся досі виключно Жиди.

Кромі сего спроваджувала спілка і розпро-дукала поміж своїх членів штучні навози, конюшину, вугіль, та інші артикули аринні і збіжеві під час.

Філія Сільського Господарства в Самборі, яка числила 27 кружків, та 1335 членів під проводом голови о. Володимира Петрика, пароха в Бабині, занимала ся усіми справами, які під важку воєнну зуртовину жіво дотикають нашого хлі-бороба. Загальні збори філії відбулися ся дні 28. мая с. р. при участі звиш 100 членів відпоруч-ників повіта душкого: о. Погорецького і п. Лу-шкого та відпоручника головного ендту п. д-ра Макуха. З цієї товариства, виголошено на зборах рефератом тов. а. п. Тадеум Задеським, до-відуємо ся, що виділ робив усі можливі заходи у власті політичних та військових через своїх відпоручників, щоби в міру потреби прийти на селеню в поміч. В справі відбудови знищених сіл п. к. староство спільно з відпоручником відбуло о. Петриком роздавано підмоги селянам на відбудову. Селяни діставали пересічно матеріалу дерев'яного на 450 К. Фонд на се призначений 125 000 К. вичерпано уже довсім. Від коли аген-ци перейшли в руки Централі для відбудови Галичини і її експозитур — не виплачено людям ні жадних субвенцій, ні навіть чиншу за комір не. Люди в часті вже відбудували ся і прочі відбудувалися, коли мали запоруку зворо-ту бодай дійсно видавані кошти.

Відпоручники товариства урядили кілька-найціль зборів для кружків, щоб обновити їх жите. Зазоди товариства в справі причинів воєнних увіччали ся добром успіхом. Населене самбірського повіта не може жаліти ся як інші повіти на часті безпідставне відкіндуване їх зго-лошень повітовою комісією причінкою. За відхи-кам заходам виду діло ся осягнути спро-ваджено через п. к. староство З пари волів та 10 ялівок з Буковини, які роздано між членів.

В справі евакуовані, яких є в повіті 2470, роблено заходи, де слід — і відповідно позійт самбірський призначено повітом евакуації.

З метри рижу, та стару упраж, яку дістало товариство, розділено рівно ж між членів.

На зборах виголосив п. д-р Макух двох днінній реферат „про завдане Централі“ для зідбудови Галичини, її бюджет та поучив лю-дий, як мають з всякого рода підмоги користу-ти. По рефераті д-ра Макуха вивязала ся ди-кусія в якій забирали голос радник Бережан-ський, об. Погорецький, Гординський Та-томир Петрик, селяни: Іван Шуміла, та Антон Тоганчин. Між внесеними замінами бу-ли д-ра Чайковського в справі засновання Спіл-

ки для вітвіорювання цегли пареної та цегли і дахівки цементової і п. Пласкача з Бережнії в справі засновування Спілок по села для на-бування машин рільничих.

До Видлу на рік біжучий війшли: о. Вел. Петрик яко голова, а об. Дм. Гординський, Дм. Бордун, Юл. Татомир, селяни: Антон То-ганчин, Вол. Пласкача і Михаїло Волошин яко члени.

Збори, що тривали від год. 10 рано до 6 вечором, рішили оснувати Канцелярію правної і господарської поради в Самборі, постанови-ти в кождім селі мужів довіри та відповісти треба усім спілкам та крамницям в повіті. Сподіватись, що Самбірщина — яка ніколи не оставала во-зду — і на дальше не дасті занадти житю економічному, а при цьому усім інтелігенні так світської як духовної понесе високо правор висвобождения нашого народу з руки еконо-мічної.

О ПОВІСТКИ.

Середа, 27. червня 1917.

Наші: греко-кат.: Єлена і Мед. — римо-кат.: Вла-дислава.

Заступ.: греко-кат.: Амоса пр. — рамо-кат.: Льва пла.

ВОЕННІ КОМУНІКАТИ

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дні 26. червня 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ і НА БАЛКАНІ.

Не було змін.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Дня 25. с. м. цісарські стрільці і часті за-хідно галицького полку під. ч. 57 по основним підготовлено і вельми успішно помічно артилерії в завзятій боротьбі відбили часті станови-ща, які на пограничних горах на північ від долини Сугана оставляли ще в руках ворога.

Всі противнику ворога розбилися на хоробрості наших війск. Досі піймав там коло 1.800 бранців, серед них 44 офіцієв.

Заступ. шефа ген. штабу Ф. Геффер.

НІМЕЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ

з дні 26. червня 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск базарського на-ступника престола кн. Рупрехта: Здовж фронту поборюють себе артилерії, зу-живачи місцями богато муніції. Перед стано-

Реченець до 31. липня 1917.

Реченець до 31. липня 1917.

КОЖДИЙ що дбає про себе і свою родину хто хоче сповнити горожанський обовязок супроти держави

повинен обезпечити ся на житі, а заразом підписати VI. воєнну позичку тільки в

Ц. к. австр. військовім фонді для вдів і сиріт

який отримав субскрипцію на VI. воєнну позичку від 18 до 55 року житя. Обезпечено є уможливлює кожому без виміки, а саме офіцізови, жінків, синянів, урядників, купців, розігнанів і дінному зарібників підписане VI. воєнної позички при рівночасні обезпеченні ся на дожиті або на випадок смерті на користь власну, або користь своєї родини.

Без лікарських оглядів.

Сейчасова важність обезпечення.

Без стемплів і побічних додатків

Майниза квота обезпечення К. 500. — Найвища квота обезпечення К. 4000.

Обезпечене входить в житі в хвили зголошена субскрипції, згідно зголошена першої премії, яка є дуже низька. Премія від 1000 корон вноситься на час 20-літній К. 35 річно, на час 15 літній К. 49 без всіх інших коштів. Премії платити ся річно, піврічно, четвертично, а навіть місячно, так що при такім видутті, як 3-4 міс. місячно навіть найбідніший може помочі держася до побідного завіччя війни, а рівночасно забезпечити родину. Спомінучи стись патріотичний, горожанський обовязок, підписуйте VI. позичку вісни.

Близьких інформацій удається безплатно.

Ірасве бюро — вів, ц. к. Намісництво

як також наші уповажнені застувники по усіх містах і повітах краю.

енцями піхоти звертався огонь тільки на підодинних відтинках, головно для приготовання виймінського наступу, які в головних випадках до великої бой в розвитку.

Група військ німецького наступника престолу: Коко Ухайдіон острівною Французі сильно розвинула від дня 21. і 22. червня на ходу в наші рівні. По оживленій отчині боротьби наступники Французі на північний захід від міста Нінгебіс на початку, які ми недавно здобули на горбах. Мимо сильних втрат, нанесених нами непріємностям, відкривши від кількох місць до наших ліній. Протягом наступу, який завершив цією, виконувши його по найбільшій частині нашеї. При добрих обставинках умовах також на інших місцях фронту над Еюю і Шампані буде діяльність артилерії досить активна. Наступ нашого підходу на південний схід від Таруге даде намірений вислід.

Група кн. Альбрехта: Не було чого важнішого.

Ротмістр бар. Рихтгофен побігав в останніх двох дніях у воздушній боротьбі свого 54, 56 і 56-го, а поручник Альмероде свого 30-ого противника.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

На південний захід від Луїка, між Стрию і Дністровим триває далі оживлені боєви діянності.

Кілька разів відперто російські підізді. Македонський фронт: Положення немінене. В боях на полях перед позиціями були побідниками Болгарія.

Перший кватро-кістер ізм. Юдінда.

НА ШКОЛУ ім. Б. ГРІНЧЕНКА

зложили: Всич. о. Павло Стукач пар. Смільника 40 К., сей Добродій дуже часто майже що місяця сломає нас своїми щедрими жертвами, Вл. Волод. Гофман 20 К., Вл. Дмитро Мединський 2 К. і Вл. Теодор Платко 2 К., разом 64 К.

За сі щедрі дари, ласкавим жертводавцем, а за труди і добру волю пп. збирачам, склали узвіз шк. разом зі старшиною Кружка УПТ. в імені школи дітвори і їх родичів сим прислідно сердечну подяку. Мих. Сілк, і Я. Яцкевич.

Адреса: Управа школи ім. Б. Гринченка Городецька 95, або Грунвальдська 4. 278 1-1

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Марія Андріївна, в Мешене: п. Зборів, сваку-
така в Гродку відомої села Дроздовичі, шукав
муха Ілья Андріївська (в РОСІ). Хтоб зізнав що є ній,
зновуть ласкаво дістисти. 439 2-2

ОГОНОШЕННЯ

ПОЧЕНСНІ

Сува певно спеціальній будіві "Слава", після цього 20-х. На проїзді висадко п'ять та впередніх відповідних позицій 1-40 с. відстою. Одиноке відсутнє S. FEDER, — Львів, Смилуська ч. 7. 279 47 6

Студент універс. можу виконати лекції або відвідувати аудиторії на час ферм. М. Колінська, Львів, вул. Хмельницької ч. 9. 430 4-5

Звінено шкільних мініонів. На ново отворені, відкриті, закуповані всіх школи книжки по наявності підручників (загальний переклад) Яків Гельль, Львів (журнал Альбільного). Вхід в будинок Театральної, 12 1 Римськ. ч. 29. 414 А 2-3

БІблІОТЕКА ПОЛОМЕНГО.

Серія перша:
Вірці української літератури

в російському перекладі.

Іван Франко. Монсій. З передм. І портр. автора. Ціна 1 К. — О. Нобель. Письма підлітка. Ціна 20 сот. з пересилкою 25 с.

Також відомою вишли портрети В. Вінниченка, Б. Глінчика, М. Грушевського, М. Драгоманова, О. Кошиця, Олги Кобилянської, М. Коцбіанського, Ів. Нечуя-Левицького, В. Стефаніка, Лесі Українки, Ів. Франка і Т. Шевченка 12 портретів 1 кор. 20 сот.

Замовляти на адресу:

R. Ojatlow, Josefstadtstr. 79, 14, Wien VIII.

Кредит звязковий

передмі

БАНК ЗВЯЗКОВИЙ

від Станіславова дотепер в Біллій, в причинні нагодою покликання до війська однокого урядника директора з днем 22. червня с. р. зберігає всіку свою урядову діяльність.

441 2-3 ДІРЕКЦІЯ.

ШКІЛЬНІ як також вищі **КНИЖКИ**
купую і плачу
найвищу ціну.

АНТИКВАРНЯ СВІДЧЕНЯ БОГІСНА — ЛЬВІВ —
Смилуська ч. 7.

Від 1-го липня б. р. Ринок 24. — коло
Головної трафіки. 426 А 4-5

ВНЕСЕНЕ

на обезпечене при воєнній позичці (обезпечене на случай смерті і **ДОЖИТЯ** з 15 або 20-літнім часом тривання без лікарських оглядін).

На кожде питане треба ясно і основно відповісти. Лінії або інші знаки місто відповіди є недопустимі.

ПИТАНЯ:

ПИТАНЯ:	ВІДПОВІДІ:
1. а) Ім'я і північко обезпеченого? б) місце замешкання? в) покликане або заняті? г) місце і рік уродження?	1. а) б) в) г)
2. а) чи обезнечений служить у війську? б) чи є увільнений або суперарбітрований — з якого праводу?	2. а) б)
3. а) чи обезнечений є здоровим? б) чи переживши хуку поважайші коробу? в) чи терпить на хуку коробу? г) чи лічиться ся у лікарі або в шпиталі?	3. а) б) в) г)
4. а) на хуку півмісячну квоту VI воєнної позички має звучати обезнечене? б) на який час (15 чи 20 літ)?	4. а) б)
5. чи премія буде сплачувана річно, піврічно, квартально чи місячно?	5.

Стверджую, що підписано мій підписом, що я відповів (ла) на ті питання основно і правдиво.

Відомо мені, що обезнечене в воєнній позичці є неважче в случаю свідомого подання неправдивих даних про здоров'я обезнеченого. Услід обезнечення я приняв (ла) до відома. Виплата обезнеченої воєнної позички, яку Товариство за мене в повній підпише, має наступити в случаю дожиття до мох руках, а в случаю смерті до рук держителя поліси.

дня

191

Стверджую, що знаний (а) мені особисто

Краєвий Союз господ.-торговельних спілок

у Львові, Зіморовича 20.

прийме зараз

ВОЗЬНОГО.

Письменні згодошення належить платити до Дирекції Товариства. Лично аголосувати можна в годинах урядових від год. 9. рано до 1 в полудні. VI 2-3

БАЙЦУ ДІПЛІЯ

ПРОТИ СНІТИ
висилає "Краєвий Союз господ.-торговельних спілок" у Львові, вул. Зіморовича ч. 20. — в пачках на заправу 200 кг. збіжжа, пачка К 160, а на заправу 100 кг. по 83 сотини. — Способ ужиття сеї заправи висилає ся на ждане відворотно.

Загальні Збори ТОВ. КРЕДИТОВОГО „НАРОДНИЙ ДІМ“ в Жовтні,

відбудуться в льокали товариства у вівторок дні 17. липня 1917 р. о год. 2, а на случай браку потрібного числа присучних членів — о год. 3 по полудн. без огляду на скількість присутніх членів, зі слідуючим дневним порядком:
1. Відчитане протоколу, а посідних Загальних Зборів;
2. Звіт білянської Управи з діловодства за 1916 р.;
3. Звіт Комісії контрольної з внеском на уділене абсолюторії;
4. Розподіл зисків за 1916 р.;
5. Вибір 2 членів Ради надзарноти на місце вилюсованих;
6. Внесення і запити.
440 2-3 Рада надвірна.

УКРАЇНСЬКА КРАВЧИНЯ — Львів, вул. Грабарівська 9, 1. пом. — виконує сухі джаси по таїв-комінських філіях.

Підпис обезнечуючого (ої)

той підпис власноручно помістив.

Підпис списуючого внесене.